



REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

Poslovni broj: 1 UsI-1184/16-8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	3.3.2017. 9:02:48		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/37	-04		
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-5	spis	0	



U I M E R E P U B L I K E H
P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sucu tog suda Tomislavu Artukoviću, uz sudjelovanje zapisničarke Zdenke Raiz, u upravnom sporu tužitelja
., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, R. F. Mišanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe
., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 15. veljače 2017.,

presudio je

Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/16-01/93, URBROJ: 376-05/GK-16-6 (IM) od 5. svibnja 2016. i predmet vraća tuženiku na ponovan postupak.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora vezan uz povredu odredaba pretplatničkog ugovora od strane operatora javnih komunikacijskih usluga

Tužitelj u tužbi navodi da sa njegove strane nije bilo nikakvog zahtjeva za sklapanje ugovora, već ponude ., koju je prihvatio. Smatra se prevarenim jer unatoč podnesenim prigovorima ., nije ispravio nekorektnosti već mu je ponudio raskid ugovora na njegov trošak. Napominje da je tražio ispunjenje ugovora u cijelosti, a ne raskid ugovora i jedan od važnijih razloga zbog kojeg nije htio promijeniti operatora je kanal Mezzo kojega je operator jednostrano ukinuo i uveo kanal pod nazivom Brava. Smatra da je ., povrijedio odredbe Zakona o zaštiti potrošača jer nije dobio obavijest o proizvodu, osim cijene, koja je bila lažna te ističe da ga se nepoštenom poslovnom praksom želi izigrati, tim više što mu nije isporučen obećani foto aparat. Stoga tužitelj predlaže sudu poništiti osporavanu odluku.

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga iz osporavane odluke te ističe da se u predmetnom slučaju radi o ugovoru sklopljenom putem sredstava daljinske komunikacije za mobilni pretplatnički broj ., a što je razvidno iz zahtjeva za mobilnim uslugama ., od 24. kolovoza 2015. Ističe da predmet postupka nije bio pretplatnički broj ., pa stoga navode tužitelja u tom smjeru nije razmatrao.

Stoga tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Iako uredno pozvana rješenjem poslovni broj: UsI-1184/16-4 od 10. listopada 2016. zainteresirana osoba , nije se uključila u spor odnosno nije sudu dostavila odgovor na tužbu.

U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u predmetni spis, spis tuženika i isprave koje su priložene u taj spis, a dana 8. veljače 2017. kod ovog suda održana je javna rasprava kako bi se, sukladno odredbi članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 94/16. – dalje: ZUS), svakoj stranici dala mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

Na navedenu raspravu pristupili su tužitelj i opunomoćenici tuženika te su isti u cijelosti ostali kod svih navoda iz tužbe odnosno odgovora na tužbu. Pri tome je tužitelj, u odnosu na navode iz odgovora na tužbu, istaknuo da se njegov zahtjev za rješavanje spora od 26. siječnja 2016. odnosi i na produljenje ugovorne obveze paketa (pretplatnički broj), a ne samo na produljenje ugovorne obveze za tarifni model , „ (pretplatnički broj), kako to tuženik smatra.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženik 26. siječnja 2016. zaprimo zahtjev tužitelja za rješavanje spora u skladu sa člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.), podnesenog zbog nepružanja bitnih informacija vezanih za korištenje usluga.

Tuženik je osporavanom odlukom odbio predmetni zahtjev uz obrazloženje da je tužitelj, kao korisnik, sklopio ugovor daljinskim putem, u kojem slučaju ugovori moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima, konkretno Zakonom o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj: 41/14.), prema kojem u slučaju sklapanja ugovora daljinskim putem korisnik ima pravo, ne navodeći razloge za to jednostrano raskinuti ugovor u roku od 14 dana. Nadalje tuženik utvrđuje da je (ovdje zainteresirana osoba), dokazao da je korisnik (tužitelj) zaprimio odgovarajuću obavijest o sklapanju pretplatničkog ugovora, što znači da je bio u mogućnosti izvršiti raskid u zakonskom roku, pa kako je korisniku ponuđena mogućnost raskida ugovora ukoliko izvrši povrat mobilnog uređaja uz trajno isključenje tarife , i povratak na prethodno korištene usluge, što korisnik nije prihvatio, tuženik odbija predmetni zahtjev.

Uvidom u predmetni zahtjev za rješavanje spora utvrđeno je da je u istom naznačeno da se spor pokreće protiv operatora ; to zbog nepružanja bitnih informacija vezanih za korištenje usluga. Pri tome je u zahtjevu naznačeno da je telefonski broj na koji se odnosi zahtjev , pri čemu su zahtjev potpisali tužitelj i njegova supruga (vlasnica navedene pretplatničke linije).

U takvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, ne može se prihvatiti stajalište tuženika da se predmetni zahtjev odnosi isključivo na pretplatnički broj , odnosno na produljenje ugovorne obveze u trajanju od 24 mjeseca na tarifnom modelu „ „.

Naime, iako bi se iz priloga dostavljenih uz predmetni zahtjev doista moglo zaključiti da su između tužitelja i zainteresirane osobe prvenstveno sporna pitanja u svezi ugovora sklopljenog putem sredstava daljinske komunikacije za mobilni pretplatnički broj ; produljenja ugovorne obveze na tarifnom modelu „ „, tuženik ipak, bez prethodnog provođenja postupka propisanog člankom 73. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.), nije mogao u potpunosti zanemariti činjenicu da je u predmetnom zahtjevu jasno naznačeno na koji se broj odnosi predmetni zahtjev () te u tom smjeru ispitati zahtjev i odlučiti o njegovoj dopuštenosti i osnovanosti. Ovo tim više što iz korespondencije tužitelja i zainteresirane osobe (kao i navoda

tužbe) jasno proizlazi da su između tužitelja i zainteresirane osobe sporna i pitanja u svezi produljenja ugovorne obveze paketa (pretplatnički broj).

Važno je pri tome istaći da je i tužitelj na raspravi održanoj kod ovog suda 8. veljače 2017. naglasio da se predmetni zahtjev odnosi, kako na produljenje ugovorne obveze paketa (pretplatnički broj), tako i na produljenje ugovorne obveze za tarifni model, " (pretplatnički broj).

Kako, dakle, tuženik zbog pogrešnog pravnog pristupa i tumačenja sadržaja predmetnog zahtjeva nije isti razmatrao u cijelosti i skladu sa navodima zahtjeva, to sud ne može otkloniti prigovore tužitelja odnosno ne može osporavanu odluku ocijeniti zakonitom.

Stoga je sud na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a poništio osporavanu odluku i predmet vratio tuženiku na ponovan postupak. U postupku povodom ove presude tuženik će donijeti novu, zakonitu i valjano obrazloženu odluku pridržavajući se pri tome pravnog shvaćanja i primjedaba suda u pogledu postupka (članak 81. stavak 2. ZUS-a).

U Osijeku 15. veljače 2017.

Sudac:

Tomislav Artuković, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba (članak 66.a stavak 1. ZUS-a).

Za točnost opravka:

Zdenka Raiz



